

Pers en Voorlichting

PERSCOMMUNIQUE nr. 99/07

18 december 2007

Arrest van het Hof van Justitie in zaak C-101/05

Skatteverket / A

**HET HOF VAN JUSTITIE VERDUIDELIJKT DE TOEPASSING VAN HET BEGINSEL
VAN HET VRIJ VERKEER VAN KAPITAAL IN DE BETREKKINGEN TUSSEN
LIDSTATEN EN DERDE LANDEN**

Wanneer een fiscaal voordeel door een lidstaat afhankelijk wordt gesteld van de vervulling van voorwaarden waarvan de naleving enkel kan worden gecontroleerd middels het verkrijgen van inlichtingen van een derde land, mag deze lidstaat in beginsel dit voordeel weigeren wanneer het onmogelijk blijkt om deze inlichtingen van dit land te verkrijgen.

De Zweedse wet verleent aan in Zweden woonachtige belastingplichtigen een belastingvrijstelling voor dividenden die door een in Zweden of een andere lidstaat van de EER¹ gevestigde naamloze vennootschap worden uitgekeerd in de vorm van aandelen in een dochteronderneming, maar weigert hun deze vrijstelling wanneer een dergelijke uitkering geschiedt door een vennootschap die is gevestigd in een derde land dat geen lid is van de EER, behalve wanneer dit land met Zweden een verdrag heeft gesloten dat voorziet in de uitwisseling van informatie.

A is aandeelhouder van de in Zwitserland gevestigde vennootschap X die voornemens is de aandelen uit te keren die zij houdt in een van haar dochterondernemingen. A heeft Skatterättsnämnden (commissie voor fiscale vraagstukken) verzocht om een prealabel advies over de vraag of een dergelijke uitkering is vrijgesteld van inkomstenbelasting. Skatterättsnämnden heeft geantwoord dat ingevolge de bepalingen van het Verdrag inzake het vrije verkeer van kapitaal de door X voorgenomen uitkering van aandelen van inkomstenbelasting moest worden vrijgesteld.

Skatteverket was van mening dat deze bepalingen niet duidelijk zijn voor wat betreft het kapitaalverkeer tussen lidstaten en derde landen en is tegen dit prealabel advies van Skatterättsnämnden opgekomen bij Regeringsrätten, die het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen de vraag heeft gesteld of de Zweedse wettelijke regeling verenigbaar is met het gemeenschapsrecht.

¹ De Europese Economische Ruimte (EER) is een in mei 1992 gesloten associatieovereenkomst tussen de Europese Gemeenschap en haar lidstaten en drie lidstaten van de Europese Vrijhandelsassociatie (EVA), te weten IJsland, Noorwegen en Liechtenstein.

Wat het kapitaalverkeer tussen lidstaten en derde landen betreft, herinnert het Hof er om te beginnen aan dat de bepalingen inzake het vrije verkeer van kapitaal voor de nationale rechter kunnen worden ingeroepen en tot gevolg hebben dat de daarmee strijdige nationale bepalingen buiten toepassing worden gelaten, ongeacht om welke categorie van kapitaalverkeer het gaat.

Het Hof erkent dat de liberalisatie van het kapitaalverkeer met derde landen andere doelen kan nastreven dan de totstandbrenging van de interne markt, zoals met name het waarborgen van de geloofwaardigheid van de gemeenschappelijke eenheidsmunt op de wereldwijde financiële markten en het handhaven in de lidstaten van financiële centra van mondiale betekenis. Niettemin stelt het vast dat de lidstaten het beginsel van het vrije kapitaalverkeer in hetzelfde artikel van het EG-Verdrag en in identieke bewoordingen hebben verankerd voor het kapitaalverkeer binnen de Gemeenschap en voor het kapitaalverkeer dat betrekkingen met derde landen betreft, waarbij zij vrijwaringsbepalingen en uitzonderingen hebben opgenomen die specifiek van toepassing zijn op het kapitaalverkeer naar of uit derde landen.

Volgens het Hof kan de mate waarin de lidstaten bevoegd zijn om bepaalde beperkende maatregelen toe te passen met betrekking tot het kapitaalverkeer, niet worden bepaald zonder rekening te houden met de omstandigheid dat **het kapitaalverkeer naar of uit derde landen plaatsvindt in een andere juridische context dan het kapitaalverkeer binnen de Gemeenschap**. Vanwege de mate van juridische integratie van de lidstaten van de Europese Unie, en met name door het bestaan van communautaire wetgeving die strekt tot samenwerking tussen nationale belastingdiensten, is de belastingheffing door een lidstaat over economische activiteiten met grensoverschrijdende aspecten binnen de Gemeenschap niet altijd vergelijkbaar met de belastingheffing over economische activiteiten die zich afspelen tussen lidstaten en derde landen. Volgens het Hof kan evenmin worden uitgesloten dat een lidstaat in staat zou zijn aan te tonen dat een beperking van het kapitaalverkeer naar of uit derde landen om een bepaalde reden gerechtvaardigd is, in omstandigheden waarin die reden geen geldige rechtvaardiging zou opleveren voor een beperking van het kapitaalverkeer tussen lidstaten.

Vervolgens merkt het Hof op dat een wettelijke regeling als de Zweedse ertoe leidt dat in Zweden wonende belastingplichtigen worden ontmoedigd hun kapitaal te beleggen in vennootschappen die buiten de EER zijn gevestigd. Aangezien de dividenden die zij uitkeren aan Zweedse ingezetenen fiscaal minder gunstig worden behandeld dan die welke worden uitgekeerd door een vennootschap die is gevestigd in een lidstaat van de EER, zijn de aandelen van deze vennootschappen voor in Zweden woonachtige investeerders immers minder aantrekkelijk dan de aandelen van vennootschappen die in een EER-staat zijn gevestigd. **Een dergelijke wettelijke regeling bevat dus een beperking van het kapitaalverkeer tussen lidstaten en derde landen.**

Het Hof herinnert evenwel eraan dat **de noodzaak om de doeltreffendheid van de fiscale controles te waarborgen een dwingende reden van algemeen belang vormt, die een dergelijke beperking kan rechtvaardigen**, wanneer de betrokken maatregel in overeenstemming is met het evenredigheidsbeginsel, dat wil zeggen geschikt is om het ermee nagestreefde doel te bereiken en niet verder gaat dan ter bereiking van dit doel nodig is.

Dienaangaande merkt het Hof op dat binnen de Gemeenschap een lidstaat zich ter rechtvaardiging van de weigering van een fiscaal voordeel niet kan beroepen op het feit dat niet om samenwerking met een andere lidstaat kan worden verzocht voor het instellen van een onderzoek of het inwinnen van inlichtingen. Gezien de verschillende context waarin het kapitaalverkeer tussen lidstaten en derde landen valt, kan deze benadering evenwel niet integraal worden getransponeerd naar het kapitaalverkeer naar of uit derde landen.

Het Hof stelt namelijk vast dat wanneer de regeling van een lidstaat de toekenning van een fiscaal voordeel afhankelijk stelt van de vervulling van voorwaarden waarvan de naleving enkel kan worden gecontroleerd middels het verkrijgen van inlichtingen van de bevoegde autoriteiten van een derde land, **deze lidstaat in beginsel dit voordeel mag weigeren, wanneer**, met name vanwege het ontbreken van een verdragsverplichting voor dit derde land om informatie te verstrekken, **het onmogelijk blijkt om deze inlichtingen van dit land te verkrijgen.**

Het staat aan de verwijzende rechter om na te gaan of de Zweedse fiscus kan controleren of is voldaan aan de door de Zweedse wet gestelde voorwaarden om in aanmerking te komen voor vrijstelling van dividenden en of het tussen Zweden en Zwitserland gesloten verdrag de Zweedse fiscus in staat stelt om de inlichtingen te verkrijgen die hij nodig heeft.

Voor de media bestemd niet-officieel stuk, dat het Hof van Justitie niet bindt.

Beschikbare talen: CS, DE, EN, ES, EL, FR, HU, IT, NL, PL, SK, SV

De volledige tekst van het arrest is op de dag van de uitspraak te vinden op de internetpagina van het Hof

*<http://curia.europa.eu/jurisp/cgi-bin/form.pl?lang=NL&Submit=rechercher&numaff=C-101/05>
vanaf ongeveer 12.00 uur.*

Voor nadere informatie wende men zich tot de heer Stefaan Van der Jeught.

Tel: +352 4303 2170 Fax: +352 4303 2988